

SXEDIO.K1

23.7.1964: ΑΚΕΛ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ-ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΤΟ ΑΙΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗΣ-ΕΝΩΣΗΣ. Η ΒΟΥΛΗ ΕΓΚΡΙΝΕΙ ΣΧΕΤΙΚΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΧΕΤΙΚΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Οι διακοινοτικές συγκρούσεις και η ανταρσία των Τούρκων εναντίον του κράτους και η προσπάθεια τους να εγκλωβιστούν σε θύλακες και να δημιουργήσουν συνθήκες διαμελισμού, αλλά και η στάση των Αγγλοαμερικανών που καταγγελλόταν από όλη την πολιτική ηγεσία του τόπου, ως εχθρική έναντι της Κύπρου, είχαν τις επιπτώσεις τους και μάλιστα σοβαρότατες, στην πολιτική γραμμή που θα ακολουθούσε για τα επόμενα τρία με τέσσερα τουλάχιστον χρόνια (1964-1968) η Ελληνική Κυπριακή ηγεσία.

Αυτή η νέα πολιτική γραμμή δεν ήταν άλλη από το αίτημα για αυτοδιάθεση- ένωση, και είχε τις ρίζες της στον αγώνα της ΕΟΚΑ και την αποτυχία της ολοκλήρωσης της, μια και μεσολάβησαν οι συμφωνίες της Ζυρίχης, με τις οποίες η ελληνική κυπριακή ηγεσία είχε ουσιαστικά αποκηρύξει αυτό το αίτημα.

Με τη διαφορά όμως ότι τώρα στο αίτημα τασσόταν και η Αριστερά παράταξη, όπως αυτή εκφραζόταν από το ΑΚΕΛ και η οποία πίστευε ότι με τη γραμμή αυτή θα λύονταν πολλά προβλήματα και ιδιαίτερα θα καταργούνταν οι βρετανικές βάσεις, από τις οποίες απειλούνταν φιλικές χώρες προς την Κύπρο και ιδιαίτερα η Αίγυπτος (ή Ηνωμένη Αραβική Δημοκρατία) που αυτή την περίοδο πρόσκειτο προς τη Σοβιετική Ένωση, αλλά και ήταν μια από τις ηγετικές δυνάμεις του Κινήματος των Αδεσμεύτων και στενότερος φίλος και υποστηρικτής των Κυπρίων.

Η γραμμή της Αυτοδιάθεσης- Ένωσης αντιπαραβαλλόταν παράλληλα και στις προσπάθειες διαμελισμού της Κύπρου που διαφαίνονταν σαφώς με τα σχέδια Ατσεσον.

Παρά το γεγονός ότι στις συμφωνίες της

Ζυρίχης και του Λονδίνου αναφερόταν ρητά ότι απαγορευόταν η Ένωση ή η προσάρτηση της Κύπρου σε άλλη χώρα, και παρά το γεγονός ότι είχε αποκηρυχθεί η Ένωση, με τα νέα δεδομένα, και ιδιαίτερα με τις φρούδες ελπίδες που δημιουργούσαν τα Ηνωμένα Έθνη ότι ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών θα μπορούσε να αποφασίζει υπέρ της κατάργησης των Διεθνών Συμφωνιών ή της τροποποίησης τους, ο Ελληνικός Κυπριακός λαός και η πολιτική του ηγεσία έβλεπαν τώρα ότι ήταν η ώρα για να απαλλαγούν από αυτές και να εκπληρώσουν τον προαιώνιο πόθο της Ένωσης.

Έτσι επανήλθαν όλοι στο αίτημα Αυτοδιάθεση-Ένωση και με αυτό οργάνωσαν και τη μαζικότερη πορεία ειρήνης που έγινε στην Κύπρο στις **11 Οκτωβρίου 1964** στην περιοχή του Κουρίου.

Σ' αυτή την κατεύθυνση ήλπιζε ο κυπριακός λαός ότι θα είχε και την υποστήριξη των χωρών του ανατολικού Συνασπισμού με τις οποίες βελτίωνε συνεχώς τις σχέσεις του, παρ' όλον ότι με την αλλαγή της ηγεσίας στη Σοβιετική Ένωση, και την άνοδο του Λεονίντ Μπρέζνιεφ, τα πράγματα είχαν αρχίσει να αλλάζουν ριζικά.

Αυτή την περίοδο το αίτημα αυτοδιάθεση-Ένωση ηγέρθη και στη Βουλή πολλές φορές και δεν ακούστηκε αντίθετη άποψη.

Ωστόσο, η Βουλή έκρινε ότι θα έπρεπε να τοποθετηθεί και επίσημα πλέον στο αίτημα αυτό.

Στη συζήτηση που ακολούθησε ο βουλευτής Κώστας Χριστοδουλίδης ενέγραψε ειδικό θέμα στις **23 Ιουλίου 1964**. Το θέμα είχε τον εξής τίτλο: "Η εξάσκησης του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως υπό του Κυπριακού λαού".

Το θέμα θεωρήθηκε ότι κάλυπτε άλλα δύο θέματα, όπως εκείνα της έγερσης των βρετταμικών βάσεων και της Κοινοπολιτείας και έτσι συζητήθηκε στην ευρύτητα του και εγκρίθηκε από το σώμα όπως οι ομιλητές θα βρίσκονταν εντός θέματος, όταν θα αναφέρονταν τόσο στο θέμα των βάσεων όσο και στο θέμα της Κοινοπολιτείας.

Ο εισηγητής του θέματος Κώστας

Χριστοδουλίδης κατέθεσε με την έναρξη της συζήτησης σχετικό ψήφισμα:

" Η Βουλή των αντιπροσώπων, ακραδάντως πιστεύουσα εις τας αρχάς της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης, αι οποίαι περιέχονται και εις τον Καταστατικόν Χάρτην των Ηνωμένων Εθνών, διερμηνεύσους δε και το λαϊκόν αίσθημα, ομοφώνως ψηφίζει: Ο Κυπριακός λαός δέον να αποφασίση ελευθέρως διά το μέλλον του, διά της ενασκήσεως εντός του ελαχίστου δυνατού ορίου του δικαιώματος της Αυτοδιαθέσεως".

Δικαιολογώντας την κατάθεση του ψηφίσματος ο Κώστας Χριστοδουλίδης είπεν:

"Προβαίνω αγαπητοί συνάδελφοι εις την κατάθεσιν του ψηφίσματος αυτού προς έγκρισιν υπό της Βουλής, διότι ακραδάντως πιστεύω ότι το ζήτημα το οποίον τίθεται δι' αυτού αποτελεί την ουσίαν του μεγάλου θέματος, το οποίον σήμερα αντιμετωπίζει ο κυπριακός λαός. Πιστεύω ότι διά της ενασκήσεως υπό του Κυπριακού λαού του μεγάλου αυτού θέματος πάντα τα υπόλοιπα θέματα θα πάρουν την δέουσαν αυτών λύσιν. Αι μεγάλαι αρχαί της δικαιοσύνης και της δημοκρατίας επιτάσσουν όπως ο κυπριακός λαός αφεθή ελεύθερος να εκφράση την ετυμηγορίαν του περί του εθνικού αυτού μέλλοντος.

Η συζήτηση του θέματος άρχισε ουσιαστικά στην επομένη συνεδρία (30.7.1964) με πρώτον ομιλητή τον Κώστα Χριστοδουλίδη που είχε εγγράψει και το θέμα.

Είπε ο ομιλητής ανάμεσα στ' άλλα:

Η εις το υπό συζήτησιν θέμα "η ενάσκησις του δικαιώματος της Αυτοδιαθέσεως υπό του Κυπριακού λαού" δοθείσα υπό του Σώματος προτεραιότης δεν είναι γεγονός τυχαίον ή αυθαίρετον.

Η εποχή μας είναι εποχή μεγάλων εθνικοαπελευθερωτικών κινημάτων, είναι η εποχή της συνενώσεως των πληθυσμών εις συμπαγείς εθνικάς ομάδας απαρτιζούσας ενιαία κράτη, δίκαιον δε είναι και ο κυπριακός λαός να ζητή να καθορίση και αυτός τας τύχας του κατά τας παραδεδεγμένας αρχάς της

εποχής του.

Αι αρχαί αυτά είναι κατοχυρωμένοι ευτυχώς κατά τον πλέον πανηγυρικών τρόπον εις τον Καταστατικόν χάρτην των Ηνωμένων Εθνών. Εις το κεφάλαιον 1, άρθρον 1, των σκοπών και αρχών του Οργανισμού των Ηνωμένων Εθνών, παράγραφος 2, περιέχεται ότι "σκοπός των Ηνωμένων Εθνών είναι να αναπτύσσουν φιλικάς σχέσεις μεταξύ των Εθνών, βασιζομένης εις τον σεβασμόν προς την αρχήν της ισότητος των δικαιωμάτων και της αυτοδιαθέσεως των λαών και να λαμβάνωσιν άλλα κατάλληλα μέτρα προς ενίσχυσιν της παγκοσμίου ειρήνης".

Δεδομένου λοιπόν ότι η παγίωσης της ειρήνης εις την νήσον και εις ολόκληρον την περιοχόν δεν είναι δυνατόν να επιτευχθή εάν δεν γίνη σεβαστή αυτή η αρχή του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών, υπ' αυτών των μελών του Οργανισμού, αυτά τα κράτη-μέλη έχουν καθήκον να συμμορφωθούν προς αυτάς τας αρχάς τας οποίας προσυπέγραψαν και οφείλουν να καλέσουν τον Κυπριακόν λαόν να εκφράση διά δημοψηφίσματος την θέλησιν του όσον αφορά το πολιτικόν μέλλον του.

Διά της ενασκήσεως του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως θα δοθή εις τον Κυπριακόν λαόν η ευκαιρία της εκλογής του πολιτικού σχήματος, το οποίον θέλει ο ίδιος και ουχί εκείνο το οποίον θα του επιβληθή έξωθεν ή άνωθεν και το οποίον εύλογον είναι ως άνωθεν επιβεβλημένον να μην τον ικανοποιή και να γίνεται αφορμή πολιτικής αναταραχής.

Χάριν λοιπόν της παγίωσης της ειρήνης, χάριν του σεβασμού των αρχών του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών, χάριν της ικανοποιήσεως των ιστορικών και εθνικών αιτημάτων αυτού του λαού, τα οποία απορρέουν εξ αυτής ταύτης της θελήσεως του, εχωρήσαμεν ήδη από της παρελθούσης συνεδρίας της Βουλής εις την κατάθεσιν, ψηφίσματος περιλαμβάνοντος πάντας τους ανωτέρω εκτεθέντας λόγους, βεβαιούντες ότι υποβηθούμεν τον ΟΗΕ εις το έργον του.

ΤΙΤΟΣ ΦΑΝΟΣ: Ο Κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος

του Πατριωτικού Μετώπου Τίτος Φάνος είπε:

Η Κοινοβουλευτική ομάδα του Πατριωτικού Μετώπου εκθύμως υποστηρίζει ότι η ενάσκησης του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως υπό του κυπριακού λαού αποτελεί τον μόνον ορθόν τρόπον δικαίας και δημοκρατικής λύσεως του κυπριακού προβλήματος. Η διεκδίκησης του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως έχει πηγάσει εκ της αντιλήψεως ότι η ελευθερία αποτελεί το ωραιότερον και πολυτιμώτερον αγαθόν παντός λαού. Ηδη από του πρώτου παγκοσμίου πολέμου ανεγνωρίσθη το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως διεθνώς. Ούτω ο Πρόεδρος Γουίλσον υπεστήριξε την ιδέαν ότι το δικαίωμα αυτοδιαθέσεως των λαών θα έδει να αποτελέση μίαν των βασικών αρχών διευθετήσεως της ειρήνης.

Τω 1916 ομιλών είπε:

Πιστεύομεν εις τας θεμελιώδεις αυτάς αρχάς. Πρώτον ότι πας λαός έχει το δικαίωμα να εκλέξη την πολιτικήν κυριαρχίαν υπό την οποίαν θα ζήση. Εις άλλην περίπτωσιν ετόνισεν ότι "πας λαός έχει το δικαίωμα να εκλέξη την πολιτικήν, τον ίδιον αυτού τρόπον αναπτύξεως άνευ εμποδίων, άνευ απειλών, άνευ φόβου, τόσον οι μικροί όσον και οι μεγάλοι και ισχυροί" και ότι "η αυτοδιάθεσις δεν αποτελεί απλήν φράσιν, αλλά είναι μία επιτακτική αρχή δράσεως την οποίαν οι πολιτικοί ηγέται από τούδε θα δύναται να αγνοήσουν μόνον "επί ιδίω κινδύνω".

Και όμως κύριοι συνάδελφοι, εις την περίπτωσιν της Κύπρου οι μεγάλοι της σήμερον ηγνόησαν την αρχήν αυτήν. Η αρχή αυτή ενεσωματώθη από της εποχής του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου εις όλας σχεδόν τας μεγάλας διεθνείς διακηρύξεις.

Ούτω ο Καταστατικός Χάρτης της Κοινωνίας των Εθνών σαφώς ανεγνώρισε το δικαίωμα της αυτοδιαθέσεως. Μετά τον δεύτερον παγκόσμιον Πόλεμον τα Ηνωμένα Εθνη ρητώς και απεριφράστως διεκήρυξαν σεβασμόν και πίστιν εις την ιδίαν αρχήν. Ούτω το πρώτον άρθρον του Καταστατικού Χάρτου των Ηνωμένων Εθνών έχει ως εξής: Σκοποί των Ηνωμένων Εθνών είναι να αναπτύσσωσι φιλικάς σχέσεις μεταξύ

των Εθνών, βασιζόμενας εις τον σεβασμόν προς την αρχήν της Ισότητος των δικαιωμάτων και της αυτοδιαθέσεως των λαών. Ωσαύτως εις το άρθρον 55 του ιδίου Καταστατικού χάρτου, αναφέρονται τα εξής: "Προς τον σκοπόν του να δημιουργηθώσι συνθήκαι σταθερότητος και ευημερίας αίτινες είναι αναγκαίαι διά τας ειρηνικάς και φιλικάς σχέσεις μεταξύ των Εθνών, βασιζόμεναι επί του σεβασμού της αρχής της ισότητος των δικαιωμάτων και αυτοδιαθέσεως των λαών, τα Ηνωμένα Έθνη θα ευνοήσωσι κλπ".

Πέραν όμως των καταστατικών αυτών διατάξεων κύριοι συνάδελφοι, ο οργανισμός Ηνωμένων Εθνών επανειλημμένως διεκήρυξε την θέλησιν του να δασφαλίση την ενάσκησιν του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως εις την πράξιν. Ούτω τόσον η Εκτη Γενική Συνέλευσις, όσον και η Εβδόμη Γενική Συνέλευσις του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών, ασχολούμεναι με το θέμα των διεθνών ανθρωπίνων δικαιωμάτων, επανέλαβον κατά τρόπον σαφή και κρυστάλλινον την εμμονήν του διεθνούς Οργανισμού εις την υψηλήν αυτήν ιδέαν, εις το ιδεώδες αυτό και εχαρακτήρισαν την αρχήν ταύτην ως την απαραίτητον προϋπόθεσιν διά την πλήρη απόλαυσιν των θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Την ιδίαν αρχήν κύριοι συνάδελφοι, θα κληθή εντός ολίγου διά της ενδεδειγμένης διαδικασίας, η διεθνής Αμφικτυονία να εφαρμόση και εις την Κύπρον.

Επανειλημμένως από του βήματος αυτού ετονίσαμεν ότι η ενάσκησις του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως υπό του Κυπριακού λαού ως συνόλου αποτελεί την μόνον δικαίαν και δημοκρατικήν λύσιν του Κυπριακού ζητήματος. Ο Κυπριακός λαός είναι αποφασισμένος να αγωνισθή δι όλων των μέσων διά να ενασκήση το αναφαίρετον τούτο δικαίωμα, να αποφασίση δηλονότι, ο ίδιος ελευθέρως το μέλλον του, άνευ οιωδήποτε δεσμεύσεων ή περιορισμών συμφώνως προς τους αναλλοιώτους εθνικούς του πόθους. Ο Κυπριακός λαός είναι πεπεισμένος ότι ο αγών του δι αυτοδιάθεσιν θα δικαιωθή, διότι είναι ο αγών ο οποίος στηρίζεται επί των αρχών της ελευθερίας της

δικαιοσύνης και δημοκρατίας και είναι επίσης εξίσου πεπεισμένος ότι διά τη ενασκήσως του δικαιώματος τούτου θα επιτευχθή η πλήρης εθνική του αποκατάστασις ή ένωσις με την μητέρα Ελλάδα.

Κύριοι συνάδελφοι, τα δύο έτερα θέματα των οποίων η συζήτησις έχει συγχωνευθή εις την συζήτησιν του κυρίου θέματος θα εύρουν αναποφεύκτως την φυσικήν των λύσιν, συμφώνως πάντοτε προς την θέλησιν του λαού, εκ του αποτελέσματος της ενασκήσεως του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως υπό του κυπριακού λαού. Αυτό άλλωστε έχει διακηρυχθή και υπό αυτού τούτου του Πρωθυπουργού της Ελλάδος κ. Γεωργίου Παπανδρέου, προ ολίγων μόλις ημερών.

Τελειώνων, κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνω ότι υποστηρίζομεν ολοψύχως, ολόκληρος η Κοινοβουλευτική ομάς του Πατριωτικού Μετώπου, την υπό της Βουλής έκρισιν ψηφίσματος διατρανούντος το καθολικόν αίσθημα του κυπριακού λαού, ότι ο λαός ούτος δέον να αποφασίση ο ίδιος ελευθέρως το μέλλον του διά της ενασκήσεως του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως.

ΕΖΕΚΙΑΣ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ: Ο Γενικός Γραμματέας του ΑΚΕΛ, του άλλου Κόμματος που αντιπροσωπευόταν στη Βουλή, είπε αγορεύοντας:

"Ο Κυπριακός λαός αγωνίζεται για δεκάδες χρόνια να αποκτήσει ότι αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμα κάθε λαού, το δικαίωμα να ρυθμίσει ελεύθερα το μέλλον του με βάση την διεθνώς αναγνωρισμένην αρχήν της αυτοδιάθεσης των λαών.

Οι βρεττανοί αποικιοκράτες και οι σύμμαχοι τους στέρησαν τον κυπριακό λαό αυτού του δικαιώματος και επέβαλαν σ' αυτόν τις γνωστές συμφωνίες Ζυρίχης-Λονδίνου.

Η ρίζα της σημερινής ανώμαλης κατάστασης στην Κύπρο βρίσκεται στο γεγονός ότι ο Κυπριακός λαός εμποδίστηκε από του να ενασκήσει το ιερό και αναφαίρετο δικαίωμα της αυτοδιάθεσης.

Αν το κυπριακό ζήτημα λυόταν ευθύς εξ αρχής με την ενάσκηση αυτού του δικαιώματος, δεν θάχαμε

σήμερα την εγκληματική, στασιαστική δραστηριότητα και την έκρυθμη γενικά κατάσταση που δημιουργήθηκε.

Ο Κυπριακός λαός αγωνίζεται σήμερα ενωμένος και είναι έτοιμος να υποστεί οποιεσδήποτε θυσίες και δοκιμασίες για να καταργήσει τις δεσμεύσεις που τον εμποδίζουν να αποφασίσει ελεύθερος το μέλλον του. Αγωνίζεται να συντρίψει τα δεσμά της Ζυρίχης και να ασκήσει το δικαίωμα της αυτοδιαθέσης.

Ποιο θα είναι το αποτέλεσμα ενός δημοψηφίσματος με το οποίο θα αποφασίσει ο κυπριακός λαός το μέλλον του, είναι από τώρα γνωστό. Δεν υπάρχει μηδέ η παραμικρή αμφιβολία πως θα αποφασίσει να σμίξει την τύχη του με τον μεγάλο αδελφό λαό της Ελλάδας. Στόχος, λοιπόν του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του κυπριακού λαού, είναι η Ένωση και προς αυτόν τον στόχο θα βαδίσουμε όλοι ενωμένοι.

Οι Αγγλοαμερικάνοι ιμπεριαλιστές όμως, που είναι οι ουσιαστικοί δημιουργοί της σημερινής κατάστασης στην Κύπρο, βυσοδομούν στα παρασκήνια και μηχανεύονται νέους τρόπους αποστέρησης του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης για τον κυπριακό λαό. Φοβούνται τη Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ενωμένων Εθνών και κάμνουν το παν για να μια νέα νόθο λύση, μακριά από τον διεθνή οργανισμό. Διάφορα σχέδια έχουν εκπονηθεί από τους δεδηλωμένους εχθρούς της Κυπριακής υπόθεσης που αποβλέπουν στον διαμελισμό και την νατοποίηση της Κύπρου.

Μισούν την αυτοδιάθεση οι Αγγλοαμερικάνοι ιμπεριαλιστές σαν ο διάβολος το λιβάνι. Την μισούν γιατί ξέρουν πως ενάσκηση του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης σημαίνει να φύγουν από τις βάσεις τους και να χάσουν την ευκαιρία να κρατούν την Κύπρο οικονομικά και πολιτικά στην Κοινοπολιτεία.

Γι' αυτό πασκίζουν με όλα τα μέσα που έχουν στη διάθεση τους να δώσουν λύση που να κατοχυρώνει τα συμφέροντά τους μα που αρνείται και πάλιν στον κυπριακό λαό το δικαίωμα να αποφασίσει μόνος του το μέλλον του.

Και συνοδεύουν τα νατοϊκά υποδουλωτικά τους

σχέδια με νέες απειλές και εκβιασμούς. Μας απειλούν με πόλεμο και μ' όλες τις συνέπειες των βομβαρδισμών. Ξεχνούν, βέβαια ότι ο πόλεμος με τον οποίον μας απειλούν δεν είναι μονόδρομος, δεν είναι μόνο εμάς που θα πλήξει, αλλά θα πλήξει πολύ περισσότερο αυτούς τους ίδιους. Επιδρομή κατά της Κύπρου προειδοποίησε μόλις πριν από λίγες μέρες ο πρωθυπουργός της Σοβιετικής Ένωσης Χρουσιώφ, θάχει αλυσιδωτές αντιδράσεις. Και προκειμένου για βόμβες νομίζω ότι θα μοιάζουν περισσότερο με κούρες αυτές με τις οποίες μας απειλεί ο Γκιουρσέλ αν συγκριθούν με τους πυραύλους που διαθέτουν οι πραγματικοί μας φίλοι και προασπιστές.

Ο Κυπριακός λαός δεν εσυνήθισε να κάμπτεται ή να υποχωρεί μπροστά στις απειλές. Αντίθετα, όλη η πρόσφατη ιστορία και πείρα υπογραμμίζει ότι έχει πολύ γερά νεύρα και είναι έτοιμος να αντιμετωπίσει κάθε επιδρομέα και να του δώσει το μάθημα που του αξίζει.

Τίποτε δεν είναι δυνατό να κλονίσει την αδάμαστη θέληση του κυπριακού λαού να αγωνιστεί ενωμένος και να υποστεί οποιεσδήποτε θυσίες για να οδηγηθεί στο ποθητό τέρμα της εθνικής του λευτεριάς. Κανένα ιμπεριαλιστικό σχέδιο, όσο σατανικά φτιαγμένο κι αν είναι, δεν μπορεί να τον ξεστρατίσει από τον δρόμο που διάλεξε, τον δρόμο προς την Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Ενωμένων Εθνών, όπου θα διεκδικήσει την κατάργηση όλων των ιμπεριαστικών δεσμεύσεων έτσι που να καθορίσει ο ίδιος το μέλλον του με την ενάσκηση του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης.

Πολύ σωστά η Βουλή των Αντιπροσώπων έκρινε ότι το θέμα κατάργησης των βάσεων όπως και το θέμα της συμμετοχής μας ή όχι στην Βρετανική Κοινοπολιτεία είναι αλληλένδετο με το όλο θέμα εφαρμογής της αρχής της αυτοδιάθεσης για τον κυπριακό λαό. Δεν είναι δυνατό να νοηθεί εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας που απολήγει στην ενάσκηση του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης, αν ταυτόχρονα δεν αγωνιζόμαστε και για την κατάργηση

των ιμπεριαλιστικών βάσεων που βρίσκονται στο κυπριακό έδαφος. Οι βρετανικές πολεμικές βάσεις και οι αμερικάνικοι κατασκοπευτικοί σταθμοί στην Κύπρο αποτελούν ουσιαστική άρνηση της έννοιας της αυτοδιάθεσης και της ελευθερίας. Εφ' όσον θα επιτρέπουμε την ύπαρξη αυτών των βάσεων στο κυπριακό έδαφος παύουμε νάμαστε πραγματικοί νοικοκύρηδες στο σπίτι μας και ρυθμιστές της τύχης και του μέλλοντος του λαού μας.

Οι βρετανικές βάσεις και οι αμερικάνικοι κατασκοπευτικοί σταθμοί αποδείχτηκαν κέντρα κατασκοπεύσεως, ενάντια στον κυπριακό λαό και τον εθνικοαπελευθερωτικό του αγώνα, άντρα συνωμοσίας και εξοπλισμού της εγκληματικής στασιαστικής δραστηριότητας. Είναι μαχαίρι στην καρδιά του κυπριακού λαού.

Η ύπαρξη αυτών των βάσεων αποτελεί θανάσιμο κίνδυνο για τον λαό μας σε περίπτωση πολέμου. Οι βάσεις αυτές θα χρησιμοποιηθούν κάποτε, όπως χρησιμοποιήθηκαν ενάντια στον φίλο λαό της Ενωμένης Αραβικής Δημοκρατίας και ενάντια σ' άλλους γειτονικούς αραβικούς λαούς. Αποτελεί την μεγαλύτερη ύβρη και τον πλέον θανάσιμον κίνδυνο για τον λαό μας η ύπαρξη και η χρησιμοποίηση αυτών των βάσεων από τους ιμπεριαλιστές.

Εκτός του ότι προορίζονται να πλήξουν φίλους λαούς εκθέτουν την Κύπρο στον κίνδυνο της ουσιαστικής εξαφάνισης σ' ένα πόλεμο.

Η κατάργηση των βρετανικών πολεμικών βάσεων και των αμερικάνικων κατασκοπευτικών σταθμών και η πλήρης αποστρατικοποίηση της Κύπρου εξυπηρετεί όχι μόνο τα πιο ζωτικά συμφέροντα της Κύπρου, αλλά και όλων των χωρών της Ανατολικής Μεσογείου όπως και της παγκόσμιας ειρήνης.

Υποστηρίζουμε ολόψυχα τις δηλώσεις του Προέδρου Μακαρίου στην Αθήνα με τις οποίες απορρίπτει οποιαδήποτε ιδέα για μετατροπή της Κύπρου σε βάση του NATO. Η Κύπρος δεν είναι αμπελοχώραφο των Αγγλοαμερικανών ή οποιωνδήποτε άλλων ιμπεριαλιστών. Η Κύπρος θέλει να ζήσει ειρηνικά,

λεύτερα και να δημιουργήσει. Γι' αυτό ο λαός μας αποτελεί την πλήρη αποστρατικοποίηση του τόπου του και το αναφαίρετο δικαίωμα να καθορίσει μόνος του το μέλλον του.

Η πλήρης και αδέσμευτη ανεξαρτησία όπως έχει για άλλη μια φορά διακηρυχθεί στις συνομιλίες του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας μετά του Πρωθυπουργού της Ελλάδας μας οδηγεί ασφαλώς προς την άσκηση του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης που με βεβαιότητα θα καταλήξει στην εκπλήρωση των εθνικών μας πόθων.

Η καθολογική ενότητα του κυπριακού λαού γύρω απ' αυτή την γραμμή αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την πλήρη επιτυχία του σκληρού εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα που διεξάγει σήμερα η Κύπρος.

Η ομάδα των Αριστερών βουλευτών υποστηρίζει το ψήφισμα που έχει κατατεθεί και εισηγείται όπως τροποποιηθεί ώστε να καλύπτη και το σημείον, το οποίον έθιξεν ο εισηγητής εις την ομιλίαν του, ότι δηλαδή η ενάσκηση του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης καλύπτει ολόκληρον το κυπριακόν έδαφος.

Με το ίδιο πνεύμα μίλησαν οι βουλευτές Χριστόδουλος Μιχαηλίδης, Αιμίλιος Φράγκος, Γιώργος Σάντης, Γιάγκος Ποταμίτης, Γεώργιος Ιωαννίδης, Βάσος Λυσσαρίδης, Νίκος Αγγελίδης, Γ. Τζιρκώτης, Ανδρέας Γιάγκου, Γεώργιος Τομπάζος και Μιχαλάκης Σαββίδης.

Τελικά διαβάστηκε νέο ψήφισμα, τροποποιητικό του κατατεθέντος, το οποίο και εγκρίθηκε ομόφωνα:

" Η Βουλή των αντιπροσώπων ακραδάντως πιστεύουσα εις τας αρχάς της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης, αι οποίαι περιέχονται και εις τον καταστατικόν χάρτην των Ηνωμένων Εθνών, διερμηνεύουσα δε και το λαϊκόν αίσθημα, ομοφώνως ψηφίζει: Ο Κυπριακός λαός δέον να αποφασίσει ελευθέρως και αδεσμεύτως διά το μέλλον ολοκλήρου της νήσου διά της ενασκήσεως εντός του ελαχίστου δυνατού χρονικού ορίου του δικαιώματος της αυτοδιαθέσεως".

